

પુલબુદ્યો

ચાકલેટ.

લખનાર—સસેકા તીન પાંઉ

ઉદ્દે

મીં તેહમુરસ્ય રૂં નં કામા

જાપાવી પ્રગટ કરનાર

જાંગીરજી બ. દુબારા.

ધી ન્યુ સોશીઅલ એમેચ્યુઅર કલબ.

ગીફ્ટ રોડ કાલબાદેવી.

સરવે હવે રવાનું રાખ્યાછે.

ફીદાહુસેન ઇસુક્રઅલીએ પોતાના

ધી “ ફીદવી ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપીછે.

બાળપાલા લેન—મુંબઈ. ✓

તાં ૨૨ મી આગસ્ટ ૧૯૧૩

કીંમત બે આના,

ગ્રજરાત વિદ્યાપીઠ
જાણીતા કૌપીરાઈટ-સંપત્તિ
તાંદુર—મધરાસા
લાદી

લાદીના સઉથી મોટા વેપારી

દોરાખજી મોટાભાઈ મોખેદા
એન્ડ સન.

પાલીસ કીધેલી અને વખર પાલીસની દરેક જાત
ની લાદીઓ અમારા ગોડાડિનમાં હંમેશાં મોટા જઠામાં
તૈયાર રહેછે.

નવાં તથા જુનાં રિમાં લાદી ખેસાડી આપવાનું
કામ કંત્રાકટથી કરી આપશું.

“ધી ખોમ્ખે સ્ટોન પોલીશીંગ વર્ક્સ.”

નાના શ કર શેઠની વાડીમાં

ઠાકારદવાર—મુંબઈ,

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૭૮૧ વર્ગક

પુસ્તકનું નામ યુલ્યુલ્યો યાકલે

વિષય ૭ - ૨ - ૬

ધી ન્યુ સોશીઅલ

એમેચુઅર કલબ.

“ દુન્યા ાસી—શું કામ ભારી—

મથુવી, નેધયે, યાર ? ”

તમારા જેવા બે પાંચ દોસ્તો મળ્યા એટલે કાંઈ હસવા બેસવા વગર જીવને ચાલે ? કહેવત છે કે “ હસ્તા તેના વસ્ત્રા ” તેમ બાઈ આપણે તો જનમારોજ રંગીન પસાર થયેલો. અજે ગલીએ મલી જીરાનીની દુકાન માફક કલબોના વહાણ શરૂયા ત્યારે વળી નવ્વાનું ત્યાં બરયા સો કાંચે નહીં ? હા, મેં જીવને પચાસ પર એક વાર પુછ્યું કે કાંચે નહીં ?.

મેં અને મારા જમણા હાથ જેવા કેટલાક ખીરાદોરોએ વીચાર ખાધો અને વીચાર ફરીનેજ બેસી નહીં રહેતાં આ “ ધી ન્યુ સોશી એમેચુઅર કલબ ” ને હસ્તીમાં આણી. અમોએ સપર પહેલાં વ પાસ કીધો કે આપસ આપસમાં હસી બોલીને ફરસુદોનો વખત ગાળીએ એટલું જ નહીં પણ વળી સાથે ભાગ્યા ખાસ વ આમ નો પણ જ્યારે બને ત્યારે હસાવી બેસાડીને જીવ બહેલાવવો અને સાથે ભાગ્યું કાંઈક ધરમાડા કામ કરીને દુખ્યાંની દુવા લેવી.

એવી રીતે બાઈએ અને બાઈઓ, આ કલબની સ્થાપના થઈ છે, અને આજે અમારો આ પહેલો બેલ બહાર પાડતાં અમે શોખીન હમદીનો તરફથી એટલીજ આશા રાખીશું કે એક ભાયક કામને ઉતેજન આપજો. લુભ ચુક હોય તે લઈ ચલાવજો. અને તો શીખામથુના બે બેલ લખી મોકલજો, પણ ખુદને વાસ્તે કોઈના દોરવ્યાથી ખીજ બાજુનું સાંભળ્યા વગર મનમાં વહેમ રાખશો નહીં.

હાલ એજ,

લા. સેવક

જહાંગીર બહુમનજી દુબાશ.

સરસો શું કહે છે?

અહમ ! મકુળે એકાદ નાટક લખ્યો જોટલે તે કાંઈ લખ્યો, કેમ લખ્યો, ક્યાં લખ્યો, શું કરવા લખ્યો, કેટલી મહેનતે લખ્યો, ક્યાંથી પીટપાટ કરીને લખ્યો, કેટલે વખતે લખ્યો, લખતાં કેટલી પેનસીલ વપડાઈ વીગેરે જણાવવાની વલણ, દીબાચા માસ્ટરોમાં હું નાનો હતો ત્યારથી જોતો આવ્યો છું હવે આજે પારી તદ્દન નજીવ પહેલી કોશેસમાં પણ જો હું ઉપર જણાવ્યા મુજબની બધી વીગતો આપવા બેશું, તો સપરમો દહાડો મને ધણીક બાબદોમાં જીહું અડાવવું પડે—તમે સમજ્યાં કેની ?

મેં તો ધાર્યું હતું, કે ગાયનો માટે કાંઈ નામીયા કાશ્મીરી ઉસ્તાદજીને રોકવામાં આવશે અથવા તો પોએટ લારીએટ પર ખાસ બંડન તાર કરીને રાગ રાગણીઓ મંગાવવામાં આવનાર હશે, પણ છેક અગ્યારમે કલાકે તે બધા મુખી સ્વપના કરરરર છુસ થઇ ગયા અને એક દીવસ મારી પર નોટીસ આવી કે “ બા ગાયનખી તુને જોડવાં પડશે ! ” વગી એ કોટક અધુરાં હશે તેમાંથી સેવક રૂઠીમાં અને બોચી ખજવાળી જે બન્યું તે તમે માટે તકમાર કહેવા કોણને જાણ્યું ? જણ્યું જોટલે તો વેઠવાનું જો તો !

હીંદી તરજે ગોઠવવામાં મારા મીત્ર મીં બહાંગીર દુબાશે મને કીંમતી મદદ આપી છે, પણ વીલાયતી તરજે બેસાડતાં લાઇ મારો દમ આખર આવ્યો. એ તમારા દેશી ઇસ્ટેબલાઈમેન્ટો કોઠા કાયદો દેખું કે ગમે એવી યુનિ ઇંગ્લીશ તરજમાં ચપદેતી કે હીંદી રાગણીમાંની એકાદ લાઇન છુસાડી દઇ આખા ગાયનની ખુબી મારી નાંખવી ! મારાથી બન્યું ત્યાં મુધી તો મેં તેવું ખુન થવું અટકાવ્યું છે, તે કરતાં કંઠે કંઠે હારમોનીયમ વાલાના આંગળાં લપસી પડે તે લઇ ચલાવજો. શું કરયે ?

લે, ચાલો, ઠાણેશામાં વખત થઈ ગયો. આપણા ઉકરજીઆ નહાન નહાવા ગયા છે તેણાણુ ઓય દેતાકે આવશે, અને જે વખત જાય છે તેમાં પાતળાં ચાટુઓની પામત પર પરદો ઉધડશે તેટલા વેકો જરા આંચે “ચાકલેટ” તકયર કરવામાં કાણુ કાણુ મરી મસાલો ભાગ લેશે તે વાંચી જાવ.

લા. સસેકા ત્રીન પાઉ

ઉર્ફ

તેહમુરરપ ૩૦ નં કામા.

પુના તા. ૧ લી આગસ્ટ સને ૧૯૧૩

નાટકનો સાર.

હામેશાં એક નાટક જેવા અગાઉ તેનો સાર જાણી લેવાની ખસુસ ફીને ખાતુઓને ઘણીજ હોંરા હોય છે ત્યારે સમજે આ નાટકનો સાર એટલોજ છે કે ખા૦ સા૦ ઉકરજીઆનાં ખીજી વારનાં વગન માટે પડદો ઉત્થકાય ત્યારથી તે છેલ્લા ડ્રૌપ પડે ત્યાં સુધી પેટ પકડીને હસવાનું એ આ “ચુકલુદ્યા ચાકલેટ” નો જરમ જરેલો સાર છે.

1

એ માઝનદરાનીઓ છે કોણ ?

ખા. સા. ઉકરજી ઉલગબરદી—મુંબઈના વેપારી.

જમી જમકાક—

તેવણની પહેલી બધરીનો દીકરો
આપણો 'ચુલબુલ્યો ચાકલેટ' આપ
સાથે ત્રણ પાંચ થવાથી નહાસી જઈ
ને ગપ્પાંબાદ ભરાયલો.

હમાયજી હેત્ય પોત્ય—

ઉકરજીના બીજી વારના ધણીઆણી.
નાવારેસ કુતરાંની આરફનેજના
સ્થાપક.

ઓગરાજી કોગરા—

ફેની ફુંકારયાં—

ઉકરજીના દોસ્ત, ફેમીલી સોલીસીટર
હમાયજી ના સહી ઓગરાજીની
સ્વીટ હાર્ટ.

આસીબાઈ ગોરાણી—

શમશુલ ઓલમાં }
હાઠ આદરજી બાસલેટ. }

હમાયજીનાં ગવરનેસ.
ગપ્પાંબાદની અગીયારીના પંચકી
પાછલથી પોઆર કોનવેલેશન્ટ હોમ
ના મેનેજર.

મીસ એમી ચટાક—

લીમજીભાઈ તમપાલ

ડોસુઆ દીવાસલી

એફજી એકવીસયા

ડાઠ બરટલા ધમશાણજી

હીજે હાંડા મારટર

પેસુજી પેપરમીટ

સોહં સીકંદર (જુન્યર)

વીગેરે, વીગેરે, વીગેરે

તેવણની બત્રીજી જેમીની સ્વીટ હાર્ટ

ખા. સા. ઉકરજીના જુના દોસ્ત
દારો

પોઆર કોનવેલેશન્ટ હોમના
માનવતા રહીસો.

ચમખીનની બાટલી અને સીસા
ના પાસાના ખરા આશકો.

કુતરા, બધયા, ગગાંસીંગ, શખશો, વીગેરે, વીગેરે.

ચુલબુદ્ધ્યો—ચાકલેટ.

(અંક પહેલો.)

(૧)

એક શબ્દ —

જેલો જેલો હયવાન
વાળ્યો સુધારાએ ધણુ રે, જેલો.
હમાથજીએ આપ્યુ રે માન. જેલો.
શયર.

અરે આજનાં પાલકાંએનો ફેરવાયો છે ઢંગ,
સખાવતનાં કામો કરી બસ ફેરવી નાખ્યો રંગ.

હાપ્યા કુતરાની દયા—

ગરીબ હમદીનાં કયાં ગયા,

શું એ તમારાં શલુક કે શાન ? જેલો.

આજ બાઈ આપણો ધંધો આ ધીકયો,

પાન વેચતાં વેચતાં આએ હુન્નર હું સીખ્યો.

પાંજરા યોજમાં પીતપાત—

આપણી રાજી જગી સાથ,

પાકેછે એમાંથી મારૂં ધાંનરે, જેલો.

(૮)

(૨)

(La Petite Tonkinoise.)

- લીમજી— આજે શાહ સોદાગર બન્યા—
ડાશુ— બાબા ભણ્યા નહીં પણ ગણ્યા,
હા કેલવણી આય—
લીમ— માંજ સેવક કમાય,
છે ધણે એજ માખણ્યા.
ડાશુ— ગજવા કાતર એમ.
લીમ— પાકીટ પીતુ એમ.
બેઉ— હા એ છે બેહસ્તતુ કામ !
લીમ— પોલીસના બાધ અંડા મુદ્દલ,
ડાશુ— રાખો દમામની સાથ તુંડલ !
લીમ— ફેકા એમ પાસા.
ડાશુ— બસ બે યોગ ખાસા.
બેઉ— સાથે બાટલીનો બાહાર !
લીમ— સપડલ જાય ફેધ બોચુ મે ૧, તો,
ડાશુ— બસ છે બેડો પાર.

---

(૩)

(હાલગુડુ)

હમાયજી.

પોહરી જવોરે મારાં લાડકા પોટકાં
ભોંમે તારી માત થતી રસ્તે
નસીય ! ઉકરની સાથે હું નહીં ફરતે,
(ચાલ સુધ જ, ટોમી.) પોહરી

(૬)

ફરેની મુઠ ને મલ્યું નહીં દુધ,
આયું મારે હાથ, વારે યુધ.

(લે દુધ પી જ, જેકી.) પોહરી.

બાપ તારો યુલકાગ પાસેનો,
મોહલ્લેદારોને માથે વાસેનો.

(જો પુડીંગ ખાધ જ, ટાઇગર.) પોહરી.

મરે પોલીસ મુક્તી'તી જેહેર,
મુવા કસાઇ, ચમાર ને ઘેર.

(વેક, પાટો બંધાવ બ્રાહ્મી,) પોહરી.

---

(૪)

હમાયજી—જીવો જીવો સખાવતના રૂડાં મારાં કામરે
લલી તેની બલાઇનાં રે કોઇ કરો વખાણુરે
હારે કુતરની—
હારે પ્યારની—
હાથે કરું સારવાર
રયારું મારું ટેરીયર—
કાણુ કરે છે કદર—
કાંઈ બેંસે છે તું એમ કલવાઇ (બાઉવાઉ)
ક્યાં ગેઇ છે તારી માથ જીભરાઇ (બાઉવાઉ)
આવ તું આવ—જીવો૦

---

(૫)

ઝાગરાજી—ધંધાના અહીંતો સાધન ખુત્યારે ચાર,
બાઈ બન્યાં છે ફલુસ બસ કુસ મુત્યાં.
ગલી ગલીએ ઠાકર વધવારે ચાર—ધંધા.

(૧૦)

ને જોરે રહેણી દુડી પડ્યા છે વાર—ધંધા.
ડાકટર સોધે ખાંસીનાશ—
અમે સોધ્યે ફાંસીવાલા—
કપાલ કુટયે હમે સાથે—
નજર અહીં તહીં અધે બધે દોડાવતા
ફગીયે બાપબંધો સંગાત—ધંધાનાં

---

(૧)

ફરેની— હું ચાલી જાઉં છું,
ઓગરાણ— કેમ જાય છે હું જોઉં છું ?
ફરેની— જો આએ ચાલી.
હું ચાલી જાઉં છું.
ઓ— પુઠે હું આઉં છું,
ફે— ધખારો છોડ ખ્યાલી.
ઓ— સુલ કરેછ તું વફાલી.
ફે— બકારો ના ખાલી
ખસી જાય કાયદા શાખી,
રસ્તો છોડ એ મવાલી !
ઓગરાણ— વાલીઆત અરે વાત તું કરેછ ?
બેભુ કેમ હાથથી એમ રેચરેછ.
જરા કર તું વીચાર, ના બન એમ ગમાર—
ફીયર ફરેન, ટાંછ અગેન, માંછ હાઈ !

છાંતો પાણી—ચીઝ સોસ!
એ બેઉ ચીઝ સાથે નહીં હોય, તો
બીલકુલ રરરરદ!

અમોએ ખાસ મેહેનત લઈ, આ નવી ચટાકેદાર
બીસ્કીટ બનાવી છે ૧ રતલના બાર આના

સારા સપરમા દીવસની
વરદી નોંધાવો,
તેમાં શું શું સીલેક્ટ કરશો?

તરેહવાર જાતનાં

કેકસ

મકરૂન, પુડીંગ,

ચીઝીન પાઇ,

બીમાના પાટીસ,

સુરતી ખતાઇ,

બદામથી ભરેલી !

જેલીના પફ્સ,

હારડીંગ કેકસ !

અરદેશર ફ્રસતમજ કેનેફેક્શનર,

બાણીતા કેક પેસ્ટી બનાવનાર

“વીક્ટોરીયા બેકરી”

કોટ, મુંબાઇ.

રૂ. ૧૫,૦૦૦ નાં ઘનામવાલી ગંજવર હરીફાઇ !

આવતા બાર માસની આગમ્ય અમારે બાર હજાર
મેમબરો ભેગાં કરવાં છે. તમે મદદ કરશો? અમે
તમારી એ મેહનતના ખદલામાં રૂ. ૧૫,૦૦૦ નાં ગંજવર
ઘનામો ઓફર કરીએ છીએ. કંઈ નહીં તો જરા વિગત
જાણવા અમારી રંગીન મેહનતજર તો મંગાવો? જવાબ
માટે અરથા અમાની ટીકીટ ખીડજો.

ખાનુઓ તથા ગ્રહસ્થો !

આ તમને જાહેર અમલુત્રન છેલ!!!
આજેજ લખો:—

ASIAN EXCHANGE CLUB,

DEPARTMENT 897.

POONA.

(૧૨)

અંક બીજો.

('૭)

[Angelina Two Step.]

જમ—આએ ઝટપટ ખટપટ કરતો

હું કરું છું આએ ગામ,

જમ કેક નામે જોળખાતા

પણુ જમશેદ મારું નામ.

આએ ભટખટ પંચી હું તો

એમી પર જાન કુરખાન,

નહીં દેતી એ કોહું તો પણુ

બસ કરશ એને હીલ જાન.

હીલ જાન હાં, જીવજાન હાં, કુરખાન હાં, રે કરશ.

કેમ ખમું આય !

શું કરું હાય !

ભગાઉં શું એવી ટીક ?

કેમ મનાઉં આદર !

શું જણાઉં ફાધર !

ભાગેજી એ ધાંખરાનીજ બીક.

બસ પાસો અજમાઉં.

સારંગ જમાઉં.

કરું એમીને હાય.

જો નીરાશ થાઉં,

સસેકા તીન પાઉં—

કરું આએ જીવની સાથ !

(૧૩)

(૮)

(Austria March.)

જાન—

ધરાન—ઓ કદીન—ધરાન ! ધરાન ! ધરાન !
ફતેદ જે બસ કરીજ છે, આ દુન્યામાં નામ કહાડવા
કીરતી જે મેલાવીજ છે, તો ઉપાય છે સહેલ.
ફૂડાલી પાવડા મારે ખાંધે, ને ચાલો જેમ ચલાડે,
જવુ છ ધરાન બસ આપણને, બોલો ધરાન ! ધરાન !

કોરસ

જાઉં-જાઉં-જાઉં ! ધરાન ! ધરાન ! ધરાન !
જાઉં-જાઉં-જાઉં ! મકરાન સરગરદાન
જાઉં-જાઉં-જાઉં ! ધરાન, ધસફાન, તેહરાન !
ખેડું ખેતર, મરું બહેતર, પણ જાઉં બસ કાંત્રે ધરાન !
દાડમ. દનાને રૂપરચદ, સાથે મે રખરનું અચાર,
રસ્તે લાગે જે મીલી કુટશ કોણરે કપાર ?
ચાવા થોકા ચુગી ગયા તો કરશું ચાર અમન ચમન.
ખીસમીલાહ શીરાઝી વાઈન સાથે કવાયને નાન !

(૯)

કોરસ

એમી—જન મારા હૃદયમાં હાર

વના વળું કેમ હું વજ
રે પીયારાનો વીંચોગ,
જલાવે મનરે-હાં-તનરે
ઓ દીવજની—વળું કેમ
જીવ જે જનથી રે જાય—
હારે તેથી તો ખમાય.
દીલ કેમ માને મારું હાય ?
સુખી તે સખી જે પામે
પ્યારરે હાં પ્યારરે,
ઓ મન માની—વળું કેમ

૧૪)

(૧૦)

ઝેરી—શુકર કરું હું શુકર તે આપના
શુકર સદા રહ્યોરે અપના.
દીલ માડું હરખે ન મનાય—
શાન્તી જેમ થઈ સદા તેમ થાયરે—શુકર૦

(૧૧)

(The Shadows.)

જીમ—

દુન્યા સારી
શું કામ ભારી
ગણવી—જોખ્યે—યાર ?
દીલ ને ખાક હય
મન ને પાક હય
આચાર વીચાર સખ આખાદ હય ?
મોજ છે ચ્યરી
દુઃખ ઓવારી
થાવો તમ—ખુશાલ—યાર ? •
ગમને કરશો
હયાં પ્યાર
તો નહીં છુપનો આધર !
રમતા પચી
યાર થાવો
માન ચાહે તેમ
મોજ હડાવો.
આખર કરે જીવગી દુંકીજ છે
આવશે ક્યારે કાળ
પડશે ક્યાં દુકાળ ?
બળાપો—
બસ ઓવાયો,
મોજ્યાં મારો ખાક ને પી.
સાચવો થોડુંક કંઈ
દોજબ હંદનું હંઈ,
મોખવતા બસ જલુજ છે !

(૧૫)

(૧૨)

આદરણ—

આવીશ ઝારથી ફરેની મારી નહીં પરતું મને શેણ,
વાચઝી લખુશ તેમાં બી બશ ફરેનીની શહરેશ ઘેણ,
ઝીગર માફ ફરેનાતું પ્યાફ બની રહયું શક શક !
ઝરા ઝેટલી ઝોકશ ફરેનીને ઉતરી ઝાઝેશ યાક !

(ફેરસ)

આઝે ડારી બની શપેટ—

ગીયાં વરશ બણી પપેટ—

બરડો બોબો, થયલો બોબો,

કેમ પામું ફરેનીનો મેઠ ?

બાઝ ફરેશી શકુંમ સાથે બણશ ઝો આક્રીનગાન,
શુરા પહેલવાનનો નામ દેતાં ફરેની પર લાગેશ ઘેઆણ !
માફ શ દખખુશા ખુમશામાથી ધાન શાકને કવાળ !
ઝો ફરેનીનો યાદ નહીં કરું તો લાગે કેમ શવાળ ?

(ફેરસ.)

(૧૩)

બધા—ચાહો ચાહો સહિ દીલથી મુરાદ

ચાહો ખુશખખતી શાદ !

ઓગરાણ—રહો તેમ આપ્પાદ—

હમાયણ—નહી નીકલતો મુજ સદ !

આઝે કુતરીનો અવતાર,

હાલત મારી ગમખવાર,

ફરીયાદ.....ચાહો ખુશખખતી શાદ ચાહો !

હમ—દીન છે આજનો સુખરે તાજનો

ફેરણ—દાદ લીધી ઝો તે દાદગર !

હમાયણ—આઝે અકકર વકકર—

કેમ રાખું સમર ?

બધાં—ધન દીનરે, મન ધનરે, દીન ધનરે,—ચાહો ખુશખખતી સાદ
ચાહો ચાહો !

(૧૬)

અંક ત્રીજો,

(૧૪)

ફરેની—

આએ ડાટરે શું વાલ્યો હમાએજીએરે—

કરું કેમ વીચાર ?

બનસે એમ તે અરે જાણ્યું હતું કેણે ?

કરું કેમ કપાર !

બની હું બેઠીછ અહીં કંગાલે નાચાર,

જીવને મારા થોભાઉં કેમ !

એ દાદાર તું મદદગાર—

એ આએ હેતુથી બરથો મારો અવતાર !

મોહત મારું, કેવું પ્યારું, છુટે જાનલ, દીલથી બેલાલ,

આએ ડાટરે○

---

(૧૫)

હમાયજી—

હારે કુતરાં કુતરાં હું રુઠ કરતી,

લઠ બેઠી આવી અવતાર !

કુતરાં કુતરાં કીધું મેં તો ઘણું જો ?

આખર બની હું હારમાર !—અરે બહેનો,

આએ તો, ફસેલી, ધમેલી,

ચસકેલી, ખપી હું, ઘેંમાં, ગામમાં,

શહેરમાં, રેમાય !

---

(૧૬)

ડામુ.— ફેંકા પોખાર,
બેલોજી ધુમ જુવાર.

લીમજી—જીત હોય કે હાર,
રે ક્યાં જવું છે ?

(૧૭)

ડોશુ— નહીં બીક ખરયાની—
કે ધાર પરયાની !

ભીમજી-ડોશુ—વાહજી એ યોગ,
એણે છ યોગ,
ધુમ ધોઢાર !

બધાં.—એકો આવ અંદર લાગીરે દસ !
વાહજી વાહ ! ચાલેછ ગેમ કલાસ દસ.
રખે આવે આદર,
નાખે વચમાં ફાંચર,
કરશું બસ હવે બંધ એનો દમ !

---

(૧૭)

જીમ—

કાંહને કાંહ ફરયો હું આદરની સાથ ?
ને હુલકાવ્યો જાહરસને મતરમ સંગાત !
એજ મોહકાણમાં આને મેં લાગ્યો આજો હાથ,
ને બન્યો ફરજદે ચાકલેટ સજાત !
દેખાહું મ્હોહું કેમ ?
આથમપર તાંકું નેમ !
પુગારું દોડ મુજ પપાને ધેર—
ને લપ જાઈ એમીને સંગાત
વાર લાગશે

(૧૮)

૧૮

ઓગરાજી—

મુસીબતનો છેડો છેડે ક્યાં ?—હારે.
કેની મારી, તે વધારી જન્મલ—મુસીબત
ઘેટાળા વધ્યા મારી
થક્યો હું બાધ,
આવશે ક્યાં અંત એનો ?
થયું ભેળવું દહીં !
જેમી જીમકાક તું,
સસેકા તીન પાઉં
ગયોજી ક્યાં હાથ કરી ?
ખટપટ કરી હું
ગયોજી જહરી હું
મદદે આવ તું દાદાર મારી
માથુ કરજરી !—મુસીબત

(૧૯)

ભીમજી— મારી મરોસાની ભેંસે બાધ—
આખર તો પાડો જણ્યો ?
ડોશુ— ઉંદર નાનો કહડવારે બાધ—
મહા મહેનતે કુંગર ખણ્યો !
ખીમજી— ઉંદરે આપી—
— હાથ તાલી !

૧—બાધ ધોલી કુતરાના ઓ હાલ થયા !
મીઠી સવા પોરની પાદશહી—
મેળ્યાં મારી ગયા સૌ ધરાધ.
પેપારી—

અવામ છે !
તે બાધ.

હમાયજી હોય પોય

એકદમ ફેન્ટ થઇ ગયાં !

ગડબડ એકદમ વધી ગઈ અને આસી ડોસાં દોડા દોડમાં પડયાં “મરે, કોણ જણે ખીચરી પાટયા સાથે કંઈ માખ માખ ગરઈ ગેઈછ કે શુ ? હમાયજીબાઈ એમ ઓ ઓ શાનું કરેછ !” બધા ગભરાટ અકલાટમાં પડયાં. “માય જરા ચાહે કરી લાંઉ ?” “બરે તમારી ચાહે ! તે ખીધીછ તારથીજ મારો જીવ બગરી આયોછ તો ? તમે બોયને કહેલું કે નહીં કે યુ. કે. ટી. નોજ ડબ્બો લાવે !”

“હારે, મેં તો તેમજ કહેલું પણ એને બબરમાં”
એ છેટરયો ને બેલતીજ આખી દિધી ! ૯

“એએએએમ? હું તેજ જોઈછકે મા”
કેમ બગરી આયો ! બસ હવે”
બી, પેસતનજની ખ”
યુ, કે

સંઘના શોખીનો!

